

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. B. (B.)**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 stycznia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku

z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt VI Ka 179/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Chojnicach

z dnia 23 lutego 2024 r., sygn. akt II K 472/23,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego J. B. wniósł kasację formułując w niej zarzuty rażącego naruszenia przepisów postępowania (pkt 1-4 kasacji), które miało istotny wpływ na treść wyroku oraz orzeczenia wobec skazanego rażąco niewspółmiernie surowej kary pozbawienia wolności oraz środka kompensacyjnego (pkt 5 kasacji). We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania kary dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności

orzeczonej wobec skazanego J. B. , do czasu rozpoznania kasacji. W uzasadnieniu wnioskodawca argumentował, że na skutek zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania w sprawie, jak i dotychczasowego pobytu w jednostce penitencjarnej skazany odbył już ponad połowę - niespełna 16 miesięcy z orzeczonej kary. Wobec powyższego ewentualne uwzględnienie kasacji nawet w części mogłoby doprowadzić do bezpodstawnego pozbawienia wolności skazanego i potencjalnych roszczeń odszkodowawczych.

Jednocześnie obrońca nadmienił, że wobec skazanego orzeczono nakaz opuszczenia nieruchomości i zakaz zbliżania do pokrzywdzonych w sprawie prawomocnie zakończonej przed Sądem Rejonowym w Chojnicach pod sygn. I Ns. 360/23, wobec czego w ocenie wnioskodawcy wszelkie uprawnienia pokrzywdzonych są respektowane i zabezpieczone. Skazany natomiast ma możliwość powrócić do nieruchomości swoich rodziców i skorzystać z ich wsparcia.

Co więcej obrońca skazanego zwrócił uwagę we wniosku, że J. B. pozostaje obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz małoletnich dzieci, a więc wstrzymanie wykonania kary umożliwiłoby mu podjęcie aktywności zawodowej i stopniową spłatę zadłużenia z tego tytułu.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., będące odstępstwem od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.) ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutów, co wymaga pogłębionej ich analizy, która zostanie przeprowadzona na rozprawie, ale dokonując badania ich wagi tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania

orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. Tego rodzaju oceny nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania tej skargi, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób oczywisty – bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy - wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Zarówno w piśmiennictwie, a następnie w judykatach Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że jako przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia nie mogą być podnoszone okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan jej zdrowia), rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż te okoliczności mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w jej odbywaniu (zob. D. Świecki (w:) B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2022, art. 532, teza 8; tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 czerwca 2022 r., III KK 241/22).

Mając zatem na względzie powyższe rozważania należy stwierdzić, że na decyzję o uwzględnieniu wniosku o wstrzymanie nie mogły mieć także wpływu przywołane przez obrońcę skazanego powody rodzinne i bytowe dotyczące J. B. .

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[i.n]

